

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1675/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Шијан, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Радосно детињство“ из Новог Сада, коју заступа Градско правобранилаштво, ради поништаја решења, враћања на рад и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2459/17 од 26.03.2018. године, у седници од 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2459/17 од 26.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1. 2264/2015 од 16.05.2017. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке поништено је као незаконито решење о престанку радног односа од 22.09.2015. године и тужена је обавезана да тужиљу врати на рад на одговарајуће послове. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиљи накнади штету у висини изгубљене зараде за период од 22.09.2015. године до 31.03.2017. године, укупно 777.931,73 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене изреком од доспелости до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље у делу којим је тражен поништај Анекса бр. ... Уговора о раду од 28.04.2009. године. Ставом петим изреке одбачена је тужба у делу којим је тражена уплата припадајућих доприноса. Ставом шестим изреке тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 289.479,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2459/17 од 26.03.2018. године преиначено је решење о трошковима парничног поступка из изреке првостепене пресуде у делу који се односи на законску затезну камату, тако што је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на досуђене парничне трошкове за период од доношења првостепене пресуде до извршности пресуде. У преосталом делу, жалба тужене је одбијена и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку –ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18) и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепним судом, јер су у побијаној пресуди оцењени битни жалбени наводи, у смислу члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је код туженог била запослена на пословима стручног ...-... на неодређено време, као дипломирани Одлуком о броју извршилаца за 2013/2014 годину тужена је исказала потребу за 1953 запослена, на коју одлуку је дата сагласност градоначелника Града Новог Сада. Према решењу Скуштине града Новог Сада од 27.12.2013. године, којим је дата сагласност на планирана материјална средства тужене, закључено је да код тужене постоји вишак запослених и да је неопходно донети програм решавања вишка запослених. Управни одбор тужене је 18.02.2014. године усвојио предлог Правилника о организацији и систематизацији послова, према коме је за радно место стручни ...-... предвиђено 18 извршилаца уз прописане услове за ово радно место. Истог датума донета је одлука о покретању поступка за решавање вишка запослених услед економских и организационих промена, и наложено је директору тужене да након ступања на снагу Правилника о организацији и систематизацији послова са запосленима закључи уговоре о раду под измењеним условима. Директор тужене је именовao комисију ради сачињавања листе запослених за чијим је радом престала потреба. Према предлогу комисије тужилца је одређена као запослена за чијим је радом престала потреба. Тужилци је усмено саопштено да ће добити отказ 21.09.2015. године, а 22.09.2015. године понуђена јој је измена уговорених услова рада и радно место Понуда је тужилци достављена 23.09.2015. године, а заједно са понудом и Анекс Уговора о раду. Побијано отказно решење донето је 22.09.2015. године, а тужилци је достављено 24.09.2015. године. У образложењу решења је наведено да је разлог доношења решења одбијање закључивање анекса Уговора о раду. За послове ... код тужене предвиђено је 300 извршилаца, а као услов су прописани основна школа, положен курс хигијенског минимума и обављен санитарни преглед. Тужилца се дана 01.10.2015. године изјаснила на понуду приговором, и није потписала понуђени Анекс од 23.09.2015. године. На отказно решење је тужилца поднела приговор 02.10.2015. године о коме није одлучено. Тужилци није исплаћена отпремнина.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је решење о отказу уговора о раду поништено, тужена је обавезана да тужилцу врати на рад и накнади јој штету у висини неисплаћених зарада за спорни период.

Чланом 179. став 5. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05 ...74/14), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171. став 1-5 тог закона. Према члану

171. став 1. тачка 4. тог закона, послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада, ако је запосленом који је вишак обезбедио остваривање права из члана 155. став 1. тачка 5. тог закона, којим је прописано да програм решавања вишка запослених садржи мере за запошљавање, премештај на друге послове, рад код другог послодавца, преквалификацију или доквалификацију, непуно радно време и друге мере. Одредбом члана 172. став 1. је прописано да се запосленом оставља рок у коме треба да се изјасни о анексу уговора о раду, који не може бити краћи од 8 радних дана, као и правне последице које могу настати непотписивањем анекса уговора о раду.

У конкретном случају, тужили која има високу стручну спрему оспореним анексом није понуђен одговарајући посао, већ послови ... за које је потребна основна школа. Такође, из утврђеног чињеничног стања произилази да тужили није остављен рок из наведених законских одредаба од најмање 8 дана за изјашњавање, с обзиром да су јој понуда и анекс Уговора о раду достављени 23.09.2015. године, а побијано отказно решење већ следећег дана. Из изнетог произилази да је побијано отказно решење незаконито, па је тужена правилно обавезана да тужиљу врати на рад и накнади јој штету на име неисплаћених зарада, у складу са чланом 191. Закона о раду, а висина неисплаћене зараде правилно је утврђена према налазу и мишљењу вештака.

С обзиром на наведено, неосновано се у ревизији указује на погрешну примену материјалног права, односно члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду, и наводи да су били испуњени законски услови да се тужили откаже уговор о раду због непотписивања анекса.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић